

مبارزه ایرانیان داخل و خارج کشور مکمل یکدیگرند - احد قربانی دهناری

سرکوب غیرانسانی جنبش مردم ایران از فرادی به قدرت رسیدن روحانیون، قتل عام مبارزان از سوی حکومت و بی‌تفاوتی مردم به این قتل‌عام‌ها، مهاجرتی ناخواسته را به میلیون‌ها مبارز ایرانی تحمیل کرده است.

بی‌کفایتی و بی‌مهری دست اندرکاران و عدم امکان کار و پژوهش برای جوانان با استعداد ما، مهاجرتی ناخواسته را به میلیون‌ها نخبگان ایرانی تحمیل کرده است. در نتیجه در خارج کشور، بیش از پنج تا شش میلیون نفر ایرانی زندگی می‌کنند که هفت درصد جمعیت کل کشور را شامل می‌شوند (۱) و سالانه بیش از ۱۵۰ هزار نخبه علمی از کشور خارج می‌شوند و به این جمع می‌پیوندند (۲).

جمهوری اسلامی آنچه در توان داشت برای نابودی مبارزان ایران بکار گرفت. از قتل عام زندانیانی که محکوم‌تشان تمام شده بود تا قتل‌های زنجیره‌ای، تا ترور زنده یادان پروانه اسکندری و داریوش فروهر، محمد مختاری، محمدجعفر پوینده، عبدالرحمان قاسملو، شاپور بختیار، سروش کتیبه، عبدالرحمان برومند، کاظم رجوی، شهریار شفیق، علی‌اکبر طباطبایی، بیژن فاضلی، فریدون فرخزاد، صدیق کمانگر، رضا مظلومان، غلامعلی اویسی، عبدالله قادری‌آذر، صادق شرفکندی، همایون اردلان، فتاح عبدلی، نوری دهکردی و صدها تن دیگر.

علاوه بر مبارزان سیاسی، اندیشمندان، هنرمندان و متخصصان ایران، حتی آنها که فعالیت سیاسی ندارند سخت از نظام تبعیض‌آمیز و تنگ‌نظر به ستوه آمده و کشور را ترک کرده‌اند.

در ایران هیچ امکان فعالیت سیاسی، اجتماعی، هنری و ادبی برای احزاب، شخصیت‌های سیاسی، تشکلهای مدنی و هنرمندان وجود ندارد. هر صدای انتقادی و اصلاح‌خواهانه با قساوت باورنکردنی سرکوب می‌شود.

به طور تاریخی به علت خفقان و عدم امکان مبارزه در داخل ایران، مبارزات خارج از کشور، هم در جنبش مشروطیت و هم دوران انقلاب بهمن سهم اساسی در اطلاع‌رسانی، افشاگری، آموزش، بسیج و پیروزی انقلاب

داشته است. (حتی خمینی در خارج کشور با استفاده از تریبون دموکراسی غرب دروغ‌ها و وعده‌های سیاسی و اجتماعی بی‌اساس خود را به مردم ایران می‌رساند.)

از یک سو مبارزه در داخل ایران بی‌نهایت دشوار است. از سوی دیگر بیش از شش میلیون تحصیل کرده و مبارز مجهز به تجربه کار، تحصیل و مبارزه سیاسی در دموکراسی کشورهای مختلف در خارج بسر می‌برند. این سرمایه‌های عظیم و پشتیبان تاثیرگذار مبارزه مردم ایران است. حرکت همگام این نیرو قادر به زدن ضربه اساسی به حکومت استبداد دینی در ایران است، در افشا و انزوای رژیم می‌تواند نقش اساسی و هم در امیدوار کردن مردم به بند کشیده ما اثر بی بدیل دارد.

با مبارزه ایرانیان خارج از کشور و همگامی و همکاری آنها با مبارزان داخل کشور، عده زیادی مخالفت می‌کنند و یا آنرا کم اهمیت جلوه می‌دهند. مخالفت و برجسبزی جمهوری اسلامی قابل درک است، ولی آنچه قابل درک نیست کم بها دادن برخی فعالان اپوزیسیون به مبارزه ایرانیان خارج از کشور است. هر چند گاه با شعارهایی چون مردم داخل سرنوشت ایران را تعیین می‌کنند و یا آنها که خارج گود هستند و ... سعی در ناامید کردن و بی‌ثمر نشان دادن مبارزه فعالان خارج از کشور دارند.

شکی نیست که مبارزه مردم در داخل تعیین‌کننده‌ترین عامل پیروزی مردم ماست. اما مبارزه بیش از شش میلیون ایرانی مبارز، متخصص و اندیشمند خارج از کشور را نباید کم بها داد. این شش میلیون ایرانی مبارز، متخصص و مجهز به تجربه دموکراسی، رواداری، فعالیت اقتصادی، اجتماعی، علمی، فنی و تکنولوژیک غرب سرمایه‌ای کلان و کمک جدی به جنبش آزادیخواهی ایران هستند.

باید از آزادی و امکانات ارتباط و مبارزه در خارج کشور برای تقویت جنبش آزادیخواهی ایران حداکثر بهره را برد. به انتقادات و اظهار نظرات دلسرد کننده به مبارزه خارج از کشور اعتنائی نکنید. با همه توان در راه تمرین رواداری، دموکراسی و کثرت‌گرایی بکوشیم و در افشا و انزوای داخلی و بین‌المللی هرچه بیشتر حکومت دینی جمهوری اسلامی و اتحاد مردم در مبارزه علیه حکومت بکوشیم.

میدان نبرد سیاست ایران پیچیده و بغرنج است. اصلی‌ترین و بنیادی‌ترین عامل تعیین کننده سیاست ایران، یعنی مردم از یک سو امکان تشکل و جهت دادن سمت ضربه خود را ندارند و از سوی دیگر با

مدرنترین وسایل ارتباط جمعی با عقب افتاده ترین و خرافی‌ترین اندیشه‌های قرون وسطائی، شبانه روز بمباران می شوند. در میدان مبارزه سیاسی ایران، با رهبری دروغگو و بی اصول، گندم نمای جو فروش، بسیاری از افراد، شخصیت‌ها، احزاب و سازمان‌های سیاسی اشتباه کردند و همزمان درس‌های بزرگ آموختند. برای اتحاد بزرگ باید ملاک حال افراد، شخصیت‌ها و احزاب و سازمان‌ها باشد، نه تنها اشتباهات گذشته. «گر حکم شود که مست گیرند - در شهر هر آنکه هست گیرند.»

جنبش بزرگ مردم ایران باید با عفو عمومی و خودداری از انتقام و پایبندی به گفتگو و آشتی ملی از یک سو سرشت خشونت‌پرهیز خود را ثابت کند و از سوی دیگر ریزش طرفداران رژیم و بریدن از حاکمیت را تسهیل کند.

با ترسیم چارچوب اصول آینده ایرانی که می‌خواهیم، چون جدائی دین و دولت و کثرت‌گرایی، چون مبارزه خشونت‌پرهیز، چون پایبندی به رعایت حقوق بشر، توقف اعدام‌ها، همزیستی مسالمت آمیز با کشورهای همسایه و جهان و . . . جنبش را آگاه و منسجم کنیم و اتحاد بین مبارزه داخل و خارج را تقویت کنیم.

مبارزه داخل و خارج مکمل یکدیگرند. هر کدام امکاناتی دارند که دیگری ندارد. با اتحاد بزرگ مبارزان داخل و خارج، به مردم دربند ایران امید و شور و شوق مبارزه ببخشیم. گروه‌ها مختلف اپوزیسیون با همکاری باهم از یک سو همگامی در ساختن فردای ایران ویران شده را تمرین می‌کنند و از یک سو دیگر مردم را به حصول اتحاد بزرگ علیه جمهوری اسلامی امیدوار می‌کنند.

مبارزه داخل و خارج مکمل یکدیگرند. اتحاد بزرگ و همگامی ما، انضباط و ثبات جامعه ایران را در دوران گذار از جمهوری اسلامی به حکومت مردم تضمین می‌کند.

-----
(۱) آمار اداره امور ایرانیان خارج از کشور وزارت امور خارجه

(۲) آمار وزارت علوم

۱۰ آبان ماه ۱۳۹۷

احد قربانی دهناری

گوتنبرگ، سوئد

ahad.ghorbani@gmail.com

<http://ahad-ghorbani.com>

<http://telegram.me/ahaddehnari>

<https://t.me/AhadGhorbaniDehnari>

<http://www.facebook.com/ahad.ghorbani.dehari>

Abstract

The duties of Iranians abroad in the difficult conditions of the Iranian people's struggles today

There is an attempt to neglect the importance of the struggles
.of Iranians abroad against Islamic Republic of Iran

The struggle Iranian inside and outside of the country is the
complement of each other. One has possibilities that other has
not. With the great unity of the combatants inside and outside
.of country, give hope and enthusiasm

Ahad Ghorbani Dehnari

November 2018 1

Gothenburg, Sweden